

Yılan Ve Köstebek İle Solucan

– KENAN KOÇ · 04 Ekim 2015

YILAN VE KÖSTEBEK

Yılan, otlar arasında süzülüyordu. Köstebek, otların bittiği toprağın altında ilerlerken. Yılan, birden, köstebeğin üstünde olabileceğini düşündü. Köstebeğin üstünde, otların arasında ve güneşin altındaydı.

Ve köstebeğe dedi: “Neden yukarda, otların arasında, güneşin altında ilerlemek varken yoluna, karanlıklarda, çamur içinde debelenip duruyorsun?” Ama köstebek, onu duymadı. Hem toprağın altındaydı, hem de tüneline kazmaya öyle koyulmuştu ki, dış dünyadan tamamen soyutlanmıştı. Yılan, köstebeğin cevap vermemesini kibrine bağladı. Ve biraz kızgın, daha yüksek bir sesle sordu. Köstebek, yine onu duymamıştı. Buna iyice içerlenen yılan, tünelin girişini aramaya koyuldu. Buldu ve içine girerek yeraltına süzüldü. Bağırmaya başladı. Bu uzak ve boğuk sesteki köstebek, çabucak yeryüzüne doğru bir baca açarak çıktı.

Yılan, tünelde, bağıra bağıra dolanıyordu. Fakat ne köstebeği bulabildi, ne de bir çıkış yolu. Geri dönmeye çalıştı ama, bu yer altı labirentinde yitirmişti kendini. Artık susmuştu. Büyük bir pişmanlık kapladı içini. Çaresiz ve inançsız, tekrar tekrar denedi labirenti çözmeyi. Korku ve ümitsizlikle oradan oraya gidiyor, kelimenin tam anlamıyla sürünüyordu.

Köstebek, otlar arasında saklanıyordu. Yılan, otların bittiği toprağın altında sürünürken. Yılan birden, köstebeğin, üstünde olabileceğini düşündü. Köstebeğin altında, otların altında ve güneşin altındaydı...

SOLUCAN VE YILAN

Yılan solucana, “Sen kör bir cücesin” dedi. “Gözlerin yok ve bedenim, benim beceriksizce çizilmiş acınası bir karikatürüm sanki. Sen yılanlığa özenen bir kurtçuktan başka bir şey değilsin. Haddini bilmeyen, zavallının tekisin.”

Ve solucan yılanı, “Ancak bedenim kadar büyük olan sen, anlıyorum ki benden daha küçüksün.” dedi. “Ve görüyorum ki, görmek için göze ihtiyacı olan, gerçeği yanlış görür. Çarpık zanların, hiç tatmadığım bir özentiyi bana yamarken, benden daha zavallı ve benden daha kör olduğunu da ortaya koymuyor mu?”